

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 13T/22/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321010326
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Lacová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2023:8321010326.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné samosudkyňou: JUDr. Lucia Lacová, dňa 21. augusta 2023 v Humennom, na hlavnom pojednávaní v trestnej veci obžalovaného A. B., narodeného XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E. XXXX/X, XXX XX F., trestne stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., narodený XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E. XXXX/X, XXX XX F.,

sa uznáva za vinného, že

od dňa 18.02.2021 v čase od 17.00 hodiny až do dňa 23.02.2021 sa opakovane telefonicky z telefónneho čísla XXXX XXX XXX vyhrážal svojej manželke G. B., ktorá hovor prevzala na adrese trvalého pobytu D. E. XXXX/X H. F. na svojom telefónnom čísle XXXX XXX XXX, slovami, že "potom čo príde do mesta F. z Českej republiky, bude jesť cez slamku, že ju dokaličí, že sa nebude vedieť najesť, že jej vybijie všetky zuby a nebude mať s čím jesť", čím u nej vzbudil dôvodnú obavu o život a zdravie,

t e d a

inému sa vyhrážal smrťou a ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu a uvedený čin spáchal na chránenej osobe – na blízkej osobe,

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Z a t o s a m u u k l a d á :

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 38 ods. 2 Trestného zákona pri jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona oproti jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, v spojení s § 54 Trestného zákona, trest povinnej práce vo výmere 150 (stopäťdesiat) hodín.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 15.06.2021 bola Okresnému súdu Humenné doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Humenné č. k. Pv 144/21/7702-38 zo dňa 14.06.2021 na obvineného A. B., narodeného XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E. XXXX/X, XXX XX F., pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedený v enunciiate obžaloby a tohto rozsudku.

Súd postupom podľa § 241 ods. 1 písm. j) Trestného poriadku a podľa § 353 ods. 1 Trestného poriadku dňa 21.06.2021 vydal Trestný rozkaz č.k. č.k. 13T/22/2021-239, ktorým bol obvinený uznaný za vinného v zmysle podanej obžaloby. Proti tomuto trestnému rozkazu vo vzťahu k výroku o vine a treste podal obžalovaný odpor prostredníctvom svojho obhajcu.

Vo veci bolo nariadených niekoľko termínov hlavných pojednávaní, niektoré boli z rôznych dôvodov odročené, pričom sa uskutočnilo päť hlavných pojednávaní, na ktorých súd vykonával dokazovanie.

Po prednesení obžaloby na hlavnom pojednávaní dňa 07.10.2021 (čl. 298-317) obžalovaný po zákonom poučení podľa § 257 Trestného poriadku vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Následne však na všetky súdom položené otázky neodpovedal „áno“, preto súd jeho vyhlásenie neprijal. K samotnému skutku ďalej obžalovaný po zákonom poučení uviedol, že manželke sa nevyhrážal, ale použil silné slová, ktoré si mohla tak vysvetliť, a ktoré ľutuje, no nevie ich zobrať späť. Je vyštudovaný pedagogický pracovník, ako učiteľ ale vykonávať prácu nemohol kvôli trestnému stíhaniu, keďže všade treba bezúhonnosť. Je preliečený alkoholik. Často menil zamestnania a toto obdobie bolo preňho a pre manželku náročné, uzavrel sa do seba, bol frustrovaný, nekomunikoval, chcel mať od všetkých pokoj. Bol lockdown, s manželkou sa hádali, obviňovala ho, že pije. Stále mu dávala kúpený dräger, čo ho vytáčalo - má výbušnú povahu, a potom kričí. Dňa 30.01.2021 odišiel kvôli práci do Českej republiky. Dňa 17.02.2021 podpísal pracovnú zmluvu a 18.02.2021 sa dozvedel, že poškodená podala žiadosť o rozvod, čo dovtedy nevedel. Potom už nevie, čo sa dialo, stále len kričal a kričal, že bol taký nechápavý, neovládal sa, no manželke by nikdy neublížil. Potrebuje sa vykričať, no nie je agresívny. Teraz už vie, prečo to urobila, prečo podala návrh na rozvod. Použil silné slová, nevhodné, hnusné, je mu zo seba zle, že sa tak ponižil, a je mu to ľúto. Bol to už druhý návrh na rozvod. Prvý návrh poškodená podala, keď bol na protialkoholickom liečení asi v roku 2019, ale bola to iná situácia, pretože vtedy to bolo kvôli jeho alkoholizmu, a vtedy mu to normálne oznámila. Nepoprel, že pri hádkach použil silné slová - vulgarizmy, ale boli obojstranné. Nevie, že by sa manželka v tom období jeho bála, skôr sa bála o neho. Manželku z chaty nevyhadzoval, ani jej nehovoril, že má zmiznúť. Manželku slovne pri hádkach napadol, ale fyzicky nie. K udalostiam Silvestra 2019 sa nechcel vyjadriť. Vo väčšine prípadov manželka reagovala v emočne vyhranených situáciách tak, že mu odpovedala, alebo sa stiahla a bola ticho. Na otázku či mala z neho manželka strach, odpovedal, že si myslí, že mala obavu skôr o neho. Na otázku, prečo si myslí, že poškodená - jeho manželka podala trestné oznámenie, uviedol, že asi to bolo zo zlosti, frustrácie, sklamania, aby jeho kričanie zastavila, asi chcela, aby mu niekto povedal, nech prestane a nekričí, nenadáva, aby ho zavreli na deň, na tri dni, aby vychladol, aby sa nad sebou zamyslel. Fyzické útoky voči nej popieral, slovné nie. Podľa neho dôvodom na podanie trestného oznámenia zo strany manželky bola frustrácia a odcudzenie, že neriešil ich situáciu. Bol lockdown, nechodili do práce, a manželka si stále myslela, že pije. Odmietal jej dokazovať cez dräger, že nepije, pretože ho to ponižovalo a veľmi urážalo. Teraz sa spolu veľa rozprávajú, telefonujú si, stretli sa, aby si povedali niektoré veci medzi štyrmi očami. Momentálne už neužíva lieky ani alkohol, odkedy ho zavreli. Fajčí 20 cigariet denne. Navštevuje psychiatra C. I., pretože to má nariadené súdom, a je to skôr ako prevencia. Pred rokom 2019 veľmi pil, a keď pije, manželka tvrdí, že sa mu veľmi zmení povaha. Alkohol bol jedným z dôvodov hádok, ale aj to, že neriešil problémy, nezaujímal sa o bežný život, o rodinu.

Rovnako na hlavnom pojednávaní dňa 07.10.2021 bola vypočutá svedkyňa - poškodená G. B. (čl. 308 a nasl.), ktorá po zákonom poučení a zložení prísahy uviedla, že dátum si nepamätá, ale vie, že bola Popolcová streda, keď obžalovanému povedala, že podala návrh na rozvod. Obžalovaný bol vtedy v Čechách, pýtal sa jej, prečo to urobila, ale mala pocit, že nerozumie, keď mu to vysvetľovala, a telefón zložil prvý. Potom na druhý deň ráno jej volal, a pýtal sa „prečo?“ a ona sa mu to zase snažila vysvetliť. Keď zdvihla telefón vo večerných hodinách, tak začali tie vyhrážky od obžalovaného. Kričal do telefónu

a ona bola ticho. Volal znova a znova, kričal až do nočnej hodiny. Ďalší deň to pokračovalo, zdvihla telefón a zase nadávky. Hovoril jej, že je piča, kurva, hovno, že bez neho nemá kozmetiku, že nič by nedokázala bez neho, že bez neho nie je nič. Išla na políciu kvôli tomu, že mala toho dosť, na chvíľku sa aj bála, čo spraví, a preto tie telefonáty dvíhala, možno ich nemala zdvíhať, ale bála sa aj, aby si on niečo nespravil. On kričal, a už toho mala dosť, povedala si - stačí. Mala aj zdravotné problémy, bola na operáciu v lete, jednoducho nevládala. Proste išla na tú políciu, nech ho zoberú, nech ho dajú na protialkoholické, chcela už mať pokoj. Nevie opísať ako sa cítila na polícii, asi smutne, po 33 rokoch manželstva zrazu stoja piati policajti a jej manžel na ňu kričí. Bola ponížená, smutná, on kričal a dookola opakoval tie nadávky, že je „kurva, ale nie je kurva, lebo kurvy majú mokrú, ona má suchú, že príde domov, že bude piť na slamku a že ju dokaličí“. Cítila zlosť, že to nemôže byť pravda. Už mala všetkého dosť, tak išla na políciu. Telefonátov bolo možno 17-18, možno menej, už si nepamätala. Na otázku aké mala pocity, keď podávala trestné oznámenie uviedla, že neverila, že čo kričí, je pravda a cítila zlosť, že to nemôže byť pravda, že to nie je on a nedalo sa mu to vysvetliť, lebo kričal.

Na tomto hlavnom pojednávaní na návrh prokuratúry bola prečítaná zápisnica o skoršej výpovedi poškodenej zo dňa 23.02.2021 (čl. 63 a nasl. vyšetrovacieho spisu č. ORP-117/1-VYS-HE-21), kde uviedla, že s obžalovaným mali dobré manželstvo a problémy nastali pred asi 7 rokmi. Stratil prácu v Čechách. Mala podozrenie, že pije alkohol. Z Čiech išiel rovno na J., kde mu volala, počula, že strieľal, hneď išla za ním. Policajti mu zbraň zobrali, bol odsúdený a odviezli ho do Prešova na protialkoholické. Vtedy podala 1x návrh na rozvod, ale potom ho stiahla. Následne striedal zamestnania. Bol apatický, unavený. A potom to začalo. Akoby stratil chuť do života. Myslí si, že pil, hoci to nevidela. Postupne začali hádky aj vulgarizmy. Vyháňal ju z chaty, aby mala pokoj, odišla na 2-3 dni a opäť sa vrátila. Na Silvestra bol zase apatický. Dopisoval si s bývalou kolegyňou. Ona si všimla správu, keď bol so psom na prechádzke. Potom mu vytkla, že má silu si písať s kolegyňou. Rozčúľil sa, že si dovolila ísť do jeho vecí. Išiel na prechádzku, a keď sa vrátil, tak jej stiahol tepláky a nohavičky, nadával jej vulgarizmami a zbil ju s varechou. Potom zase odišiel so psom. Ona chcela dovariť, tak zostala. Bála sa, ale chcela dovariť, vtedy zase prišiel a urobil to isté. Potom sa obliekla a išla späť do F. do bytu. V pondelok išla k lekárke, ktorá jej dala potvrdenie a sľúbila jej, že pôjde na políciu, ale nešla. Išla k sestre do K.. On išiel k dcére do L.. Vtedy podala 2x návrh na rozvod. Keď jej volal, že si našiel nové zamestnanie v Čechách, tak sa jej zdalo ako dobrý nápad povedať mu, že má doma rozvodové papiere. To bolo večer, najprv povedal, že sa nerozvedie a ráno začali tie vyhrážky, a keď to trvalo celý deň, tak sa rozhodla, že pôjde na políciu. Predtým ju fyzicky nenapadol. Na otázku či pociťovala strach, najprv uviedla, že áno. Na ďalšiu otázku, či pociťovala strach o svoj život a zdravie, uviedla, že asi nie, nevie, mozog sa jej asi zastavil, nerozmýšľala, plakala. Mala podliatiny na zadku a na rukách. Bol vulgárny, strácal kontrolu nad svojim správaním. Ich vzťah sa narušil pred 4-5 rokmi. Ďalej uviedla, že podala trestné oznámenie, lebo sa jej vyhrážal telefonicky, že ju zabije a vulgárne nadával. Vyhrážal sa, že ju príde zabiť, že sviňu treba zabiť, že bude piť cez slamku, že nebude vedieť dňa ani hodiny, kedy príde a si ju nájde. Pociťovala strach, uviedla, že musela niečo urobiť, že toto nemôže nechať tak. Počítala s policajtom, že jej vtedy volal okolo 36x, a z toho mu zdvihla možno 7x. Vyhrážal sa jej, že príde domov, že si má naňho počkať, že hlinu zo zeme bude jesť, že jej ruky poláme, zuby vybijie, kričal.

Ďalej na tomto hlavnom pojednávaní na návrh prokuratúry bola prečítaná zápisnica o skoršej výpovedi poškodenej aj zo dňa 09.04.2021 (čl. 73 a nasl. vyšetrovacieho spisu č. ORP-117/1-VYS-HE-21), kde uviedla, že na Silvestra to bola prvá bitka. Nikdy predtým sa jej nevyhrážal, ani jej spôsobil zranenia, ktoré si vyžadovali lekársku pomoc. Keď obžalovaný užíva alkohol, je vtedy iný človek, a aj ako dôvod rozvodu uviedla jeho alkohol. Na otázku či má strach z manžela uviedla, že nemá. Trestné oznámenie podala, lebo mala naňho zlosť, a chcela, aby ho zobrali preč. Odvtedy prešiel čas a už nemá naňho zlosť. Nemala z neho strach, nikdy neublížil jej ani deťom. Keby nepil, bolo by to dobré naďalej.

Poškodená na hlavnom pojednávaní k prečítaným výpovediam uviedla, že vtedy necítila strach o seba, ale o to čo bude, a teraz to už hodnotí ako zlosť, mala zlosť a chcela, aby s obžalovaným urobili poriadok, aby mala od neho pokoj. Uviedla, že strach z obžalovaného nemala. Na otázku, ktorá z jej výpovedí je pravdivá uviedla, že všetko to prežívala emocionálne a teraz to hodnotí ako zlosť. Ďalej uviedla, že jej sa zdajú obe výpovede - obe zápisnice rovnaké, nevidí tam rozdiely. Keď išla prvýkrát na políciu, tak povedala, že mala strach, ale bola to skôr zlosť. Po výzve, že sa má vyjadriť k tomu, že tieto výpovede v prípravnom konaní urobila po zákonom poučení, pričom tým privodila väzobné stíhanie svojho manžela, uviedla, že nevedela, že to takto skončí, že z toho bude až súd, nevedela, čo má robiť,

chcela, aby ho zobrali a dali na protialkoholické liečenie. Aj ona pri hádkach nadávala manželovi. Návrh na rozvod potom zobrala späť, lebo si uvedomila, že nezhodí 33 rokov manželstva len tak za hlavu.

Obžalovaný k jej výpovedi uviedol, že ľutuje, čo urobil a verí, že sa s tým naučí žiť, hoci je to ťažké.

Na hlavnom pojednávaní dňa 28.04.2022 (čl. 419-421) prokurátorka upustila od vykonania dôkazu - výsluchu sestry poškodenej, svedkyne C. I..

Na hlavnom pojednávaní dňa 29.09.2022 (čl. 463-469) bol vypočutý svedok C. J., ktorý po zákonom poučení a zložení prísahy uviedol, že ako policajt spisoval množstvo trestných oznámení, tak nevie povedať, v akej veci to bolo, ale je možné, že bude vedieť odpovedať na konkrétne otázky, a že si bude vedieť spomenúť. Na otázky následne uviedol, že si pamätá, že spisoval trestné oznámenie s poškodenou, a bolo to niečo o chatke na J.. Spomenul si a uviedol, že už vie, o čo ide, pretože oznamovateľke nespočetne veľakrát vtedy zvonil telefón, a svedkom toho bol aj kolega podpísaný na zápisnici o trestnom oznámení. Oznamovateľka bola v strese, bolo evidentné, že má strach, bála sa. Počas výsluchu zodvihla telefón, že jej volá manžel, ktorý sa jej počas hovoru vyhrážal. Malo by to byť v zápisnici, konkrétne si nespomína, čo presne sa jej vyhrážal, ale malo by to byť v zápisnici, na tú sa odvoláva. Ešte mu napadlo, že počas hovoru, bol prítomný aj zástupca C. C. G. M., ktorý taktiež počul telefonát. Na otázku, prečo si myslí, že poškodená bola v strese odpovedal, že plakala, jej reakcie boli neúplné, snažila sa pri odpovediach na otázky evidentne niečo zamlčať, bol to klasický scenár takýchto trestných oznámení, ktorých mali veľa. Rozprávala niečo o fyzickom napadnutí. Osoba, na ktorú podala trestné oznámenie nebola na Slovensku a obávala sa jeho príchodu. Oznamovateľka mala nastavené vibračné zvonenie a stále mu ukazovala, že jej volá osoba, ktorá sa jej vyhrážala. Keď zrušila hovor, tak jej stále začal opätovne zvoniť. Poškodená aj zodvihla telefón, bol pustený hlasitý odposluch, a preto aj on bol svedkom vyhrážania sa, spolu s kolegom - zástupcom C. M., a ešte tam bol aj kolega prítomný pri spisovaní trestného oznámenia. Nepamätal si presne, čo obžalovaný hovoril, ale bolo to v tom zmysle, že ona uvidí, keď sa vráti, presné slová si vzhľadom na odstup času nepamätal, ale odvolával sa na zápisnicu o trestnom oznámení z toho dňa. Oznamovateľka sama uviedla, že sa bojí, že sa vráti. Mala aj nejaké zranenia, ktoré asi fotili ich do spisu, alebo niečo také tam bolo. Na otázku či usúdil, že mala strach len podľa toho, že to povedala alebo aj z iných okolností uviedol, že aj z celkového rozpoloženia poškodenej, z jej správania a psychického stavu, keď prišla na oddelenie a po celý čas plakala, aj na chodbe.

Na hlavnom pojednávaní dňa 23.11.2022 (čl. 473-483) svedkovia A. J. B. a L. N. B. ako deti obžalovaného využili svoje právo odoprieť vypovedať.

Na tomto hlavnom pojednávaní bol vypočutý znalec C. K. E., ktorý po zákonom poučení sa v celom rozsahu odvolal na závery znaleckých posudkov č. 5/2021 zo dňa 03.04.2021 a č. 6/2021 zo dňa 23.04.2021. Súd postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítal závery znaleckých posudkov č. 5/2021 a č. 6/2021 zo dňa 23.04.2021 (čl. 165-183, čl. 189-208). Znalec ďalej uviedol, že obžalovaný nie je primárne agresívny človek, ale emočný náboj, ktorý môže byť v určitých situáciách veľmi vysoký, môže prerásť do jeho agresívneho prejavu, ktorý je preňho príznačný vo verbálnej forme. Avšak, nedá sa vylúčiť, že môžu nastať situácie, kde sa môže prejaviť aj fyzicky. Pravdepodobnosť takéhoto prejavu veľmi súvisí s aktuálnym jeho emočným stavom, prípadne aj s aktuálnym stupňom opitosti - abúzu alkoholu. Obžalovaný koná na základe určitých situačných podnetov, kde samotnú atmosféru týchto situácií dodáva aj poškodená, kde tiež pri psychologickom vyšetrení u nej zistil impulzivnosť a reaktivitu určitého stupňa a v rámci toho situačného kontextu vychádza z predpokladu, že obžalovaný apriori nechce ublížiť, resp. nechce ublížiť až tak, ako to bolo v tých vyhrážkach povedané, ale môže sa uňho vystupňovať situačný afekt, ktorý by ho mohol viesť aj k použitiu fyzického násillia, aj väčšieho ako bolo v spise uvedené. Spúšťačom správania sa obžalovaného nebolo len samotné podanie návrhu na rozvod, ale jeho zhoršená životná situácia, ktorú nevedel prijať. Zároveň bola spojená s užívaním alkoholu, kedy sa snažil aj liečiť, ale nedarilo sa mu. Rovnako sa musel zmieriť so znížením svojho postavenia v rámci zamestnania, keďže má predpoklady byť vo vyšších pozíciách, a toto všetko nevedel emočne zvládnuť a prežívať. Zároveň sa nedočkal ani pochopenia zo strany manželky, ktorá rovnako nevedela pochopiť jeho emócie, a u nej to dospelo k podaniu návrhu na rozvod manželstva, čo bolo pre neho už len tou poslednou psychickou záťažou celej tejto životnej situácie. Na otázku, či bol schopný predchádzať situačným momentom s manželkou s vedomím povahových črt manželky – poškodenej, uviedol, že údajne v tento deň aj požíval alkoholické nápoje, ktoré by mali znižovať jeho vnímanie,

prípadne jeho konanie, ale myslí si, že mohol predpokladať dôsledky svojho konania, a teda mohol predpokladať a mohol predísť takýmto situáciám. Na otázku, čo môže byť príčinou zmeny postoja poškodenej, odpovedal, že u poškodenej nezistil ten nenávistný postoj voči manželovi alebo strach, ktorý by mala prejavovať voči manželovi. Rozvedení nie sú a žijú v spoločnej domácnosti, a keďže k odchodu poškodenej zo vzťahu nedošlo, dá sa usudzovať, že asi je vo vzťahu spokojná a obžalovaný sa zrejme zmenil. Uvedené je však jeho hypotézou. Na otázku či je štandardný takýto postoj obetí - zmena ich postoja, uviedol, že u poškodenej nezistil, že by pri sa vyšetrení správala ako obeť. Neboli u nej zistené známky týranej osoby. Ohľadom rozdielnosti postojov poškodenej počas podania trestného oznámenia, kedy strach mala, a dňa 08.04.2021 keď uviedla, že strach nemala, uviedol, že u poškodenej nezistil strach, ale nie žeby necítil strach, pretože to je rozdiel. To, čo prežíva a čo vníma, veľmi súvisí s jej aktuálnym stavom, v ktorom sa nachádza. Čiže, ak došlo k telefonátom zo strany pána B., počas výsluchu na polícii, ak tam došlo k tým vyhrážkam, mohla aj reflektovať ten svoj priamy emočný stav, ktorý mohol v tom širokom kontexte vyzeráť, že je obeťou dlhodobého týrania. Na otázku či mala poškodená obavu z verbálnych útokov obžalovaného odpovedal, že áno, že v tej situácii, v ktorej sa nachádzala, keď dostávala verbálny útok, tomu verila, cítila sa byť priamo ohrozená v tej situácii. Ohľadom strachu uviedol, že psychologické vyšetrenie bolo uskutočnené s časovým odstupom od skutku a bez pôsobenia týchto faktorov ohrozenia, kde jej pocit aktuálneho ohrozenia klesol, a začala racionalizovať bez vplyvov týchto emócií, tzn. aj bez pocitu ohrozenia. To je vlastne súčasťou štruktúry jej histriónskej osobnosti, ktorá prežíva prevažne len daný moment, ale veľmi rýchlo sa dokáže preorientovať k obsahu svojho prežívania.

Ďalej na tomto hlavnom pojednávaní bol vypočutý znalec C. N. K., ktorý po zákonom poučení sa v celom rozsahu odvolal na záver znaleckého posudku č. 31/2021 zo dňa 01.04.2021. Súd postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítal záver znaleckého posudku č. 31/2021 zo dňa 01.04.2021 (čl. 117-142).

Na hlavnom pojednávaní dňa 19.06.2023 (čl. 550-552) bol vypočutý znalec C. C. L., ktorý po zákonom poučení sa v celom rozsahu odvolal na záver znaleckého posudku č. 35/2021 zo dňa 27.05.2021. Súd postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítal záver znaleckého posudku č. 35/2021 zo dňa 27.05.2021 (čl. 147-162). Znalec ďalej uviedol, že poškodená nemá žiadnu psychiatrickú chorobnosť, je dobre osobnostne komponovaná, má dostatočne vyvinuté obranné mechanizmy, čo je prognosticky dobré, keď človek zažíva takéto záťažové situácie, ako zažívala. V zásade to, čo popisovala pred znalcom, objektívne podľa jeho názoru korešpondovalo s tým, čo bolo uvedené aj v spisovom materiáli. Čo sa týka vlastného úzkostného prežívania, miera jej úzkostného prežívania zodpovedala situáciám, ktoré reálne prežívala, jej ťažkosti boli prechodné v uvedenom období, keď prežívala tie traumy. O jej vyspelosti, zrelosti, svedčí aj to, že sa snažila tieto skutočnosti objektívne interpretovať pred znalcom, bez známok nejakého nadsadzovania alebo revanšu. Jej schopnosť znášať tie situácie, je ovplyvnená aktuálnym stavom, keď je pod tlakom, ale žiadne psychosomatické reziduá u nej nezistil.

Súd na tomto hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi vyšetrovacieho spisu, a to zápisnicou o trestnom oznámení, zápisnicou o zadržaní a obmedzení osobnej slobody, uznesením OS Humenné č. k. 1Tp/10/2021-30 zo dňa 26.02.2021, uznesením KS Prešov č. k. 4Tpo/6/2021-49 zo dňa 05.03.2021, nariadením na dodanie do výkonu väzby zo dňa 05.03.2021, rozsudkom OS Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/129/2019 zo dňa 16.12.2019 na čl. 104-105, zápisnicou o prehliadke tela A. B. vrátane zápisu o dychovej skúške, lekárskou správou zo dňa 24.02.2021 na čl. 109-110, správou Psychiatrickej nemocnice Michalovce zo dňa 26.02.2021, charakteristikou obžalovaného z ÚVV a ÚVTOS Košice zo dňa 25.03.2021, správou o povesti Mestskej polície Humenné zo dňa 24.02.2021, odborným vyjadrením C. J. D. zo dňa 08.03.2021, z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 21Pc/2/2021 súd oboznámil návrh na rozvod manželstva zo dňa 20.01.2021 vedený pod sp. zn. 21Pc/2/2021 na čl. 1-3, vyjadrenie k návrhu na rozvod manželstva zo dňa 10.06.2021, návrh na prerušenie konania zo dňa 23.06.2021, uznesenie o prerušení konania č. k. 21Pc/2/2021-35 zo dňa 28.06.2021, späťvzatie návrhu na rozvod manželstva zo dňa 05.10.2021, uznesenie o zastavení konania č. k. 21Pc/2/2021-40 zo dňa 06.10.2021.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 17.08.2023 (čl. 576-5799) vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to správou o povesti obžalovaného Mesta Humenné zo dňa 26.07.2023, probačnou správou OS Vranov nad Topľou zo dňa 03.07.2023, odpoveďou na lustráciu v databáze súdov CDB zo dňa 16.08.2023, odpoveďou na lustráciu v databáze súdov STA zo dňa 16.08.2023, odpoveď na lustráciu v rezorte GP

SR zo dňa 16.08.2023, odpoveďou na lustráciu CESDAP zo dňa 16.08.2023, odpisom z Registra trestov GP SR zo dňa 16.08.2023.

Žiadne ďalšie návrhy na dokazovanie, resp. doplnenie dokazovanie neboli súdu od strán predložené a súd vyhlásil dokazovanie za skončené.

Na tomto hlavnom pojednávaní v rámci prednesu záverečnej reči a posledného slova obžalovaný uviedol, že s odstupom času mu je ľúto toho, čo sa stalo, ale nedá sa to zobrať späť. Je mu to ľúto, že vtedy v tých emóciách, ktoré v nich boli, použil tie silné slová, ktoré použil, a pravdepodobne ich použiť ani nechcel. Potreboval sa asi len vykričať a manželke, ktorú ľúbi už 36 rokov a stále viac, sa za to ospravedlnil a ospravedľuje sa stále.

Podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 360 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Podľa § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, chránenou osobou sa rozumie blízka osoba.

Podľa § 127 ods. 5 trestného zákona, blízkou osobou sa na účely trestných činov vydierania podľa § 189, znásilnenia podľa § 199 ods. 2, sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 2, sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 2, týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208, nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2, nebezpečného prenasledovania podľa § 360a, nebezpečného elektronického obťažovania podľa § 360b alebo financovania terorizmu podľa § 419c ods. 2 rozumie aj bývalý manžel, druh, bývalý druh, rodič spoločného dieťaťa a osoba, ktorá je vo vzťahu k nim blízkou osobou podľa odseku 4, ako aj osoba, ktorá s páchatelom žije alebo žila v spoločnej domácnosti.

Ustanovenie § 360 Trestného zákona chráni pokojné občianske spolunažívanie pred jeho hrubým narušením konaním, ktoré vzbudzuje dôvodné obavy o život a zdravie alebo spôsobenie inej ťažkej ujmy. Ide o vyhrážanie spôsobilé vzbudiť u iného dôvodnú obavu, ktoré je súd vždy povinný posúdiť so zreteľom na všetky konkrétne okolnosti prípadu. Obsah vyhrážky je konkretizovaný hrozbou usmrtienia alebo ublíženia na zdraví, pričom vyhrážka musí byť mienená vážne alebo musí byť aspoň prednesená tak, že môže byť spôsobilá vyvolať obavu, že páchatel splní to, čím sa vyhrážal, pričom sa nevyžaduje, aby u poškodeného obavu aj skutočne vyvolala, a zároveň sa nevyžaduje, aby ten, komu bolo vyhrázané, bol pri vyhrázaní prítomný; stačí, ak je vyhrážka adresovaná poškodenému takým spôsobom, že páchatel si je vedomý, že poškodený sa o nej dozvie (cit. K. O. O. E., K. a kol., Trestný zákon, Veľký komentár, 5 vydanie, r. 2020).

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je uvedený v obžalobe. Súd zobral do úvahy povahu vyslovených vyhrážok, porovnal fyzické a povahové vlastnosti obžalovaného s fyzickými a povahovými vlastnosťami poškodenej, vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a dospel k záveru o vine obžalovaného, o ktorom svedčia viaceré priame dôkazy, a to najmä svedecká výpoveď poškodenej i svedka C. J., a nepriame dôkazy spočívajúce v listinných dôkazoch a znaleckých posudkoch. Vina obžalovaného je v zásade potvrdená i samotnou jeho výpoveďou. Obžalovaný sám uviedol, že mali s poškodenou ako manželkou nezhody, často sa hádali, a pri týchto hádkach obaja používali vulgárne slová a nadávky. Obžalovaný nepoprel, že poškodenej v dňoch skutku telefonoval, ale údajne si na obsah hovorov nepamätá. Rovnako nepoprel hnev na poškodenú z dôvodu podaného návrhu na rozvod manželstva. Takisto nepoprel, že vtedy neovládal svoje emócie a má sklony k výbušným prejavom, kriku a v tej súvislosti aj k používaniu slovných útokov a vulgarizmov adresovaných poškodenej. Uviedol, že sa poškodenej za svoje správanie a vyslovené slová ospravedlnil. Na hlavnom pojednávaní v rámci výsluchu v zásade nepoprel skutok ako taký, avšak odmietol, že by sa poškodenej vyhrážal, a odmietol aj samotnú právnu kvalifikáciu skutku.

Obrana obžalovaného spočívajúca v tom, že si pamätá, že telefonoval, kričal a použil silné slová, ale manželke sa nevyhrážal, však neobstojí, s poukazom na existenciu priamych dôkazov (výpoveď poškodenej, výpoveď svedka C. J.) a nepriamych dôkazov (znalecké dokazovanie, listinné dôkazy),

ktoré preukazujú, že odo dňa 18.02.2021 až do dňa 23.02.2021 opakovane telefonicky kontaktoval poškodenú z telefónneho čísla XXXX XXX XXX a vyhrážal sa jej slovami uvedenými v skutkovej vete obžaloby i tohto rozhodnutia tak, že sa poškodená o týchto vyhrážkach priamo dozvedela, a tieto zároveň boli spôsobilé vzbudiť v nej dôvodné obavy o svoj život a zdravie, a v konečnom dôsledku bolo preukázané, že poškodená sa v čase spáchania skutku obžalovaného bála, že svoje vyhrážky aj uskutoční, a rozhodla sa chrániť podaním trestného oznámenia. Zároveň zo zápisnice o výsluchu obžalovaného vyplýva telefónne číslo XXXX XXXXXX obžalovaného, z ktorého poškodenej telefonoval, čo napokon ani nepoprel a uviedol, že manželke niekoľko krát telefonoval, keď sa dozvedel o rozvode, priznal sa, že zvýšil hlas, tak ako súd už opísal vyššie.

Z výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní vyplýva, že s obžalovaným žila v dlhodobom, viac ako 30-ročnom manželstve, v ktorom sa objavili nezhody z dôvodu požívania alkoholu obžalovaným. Kvôli tomu podala návrh na rozvod manželstva aj v minulosti, ale po absolvovaní liečenia obžalovaného, ho nakoniec vzala späť. Druhý návrh na rozvod manželstva podala dňa 20.01.2021 opäť pre opätovné užívanie alkoholu obžalovaným, ku ktorému sa jej mal priznať v rozsahu 1 liter tvrdého alkoholu denne, ako vyplýva z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 21Pc/2/2021. Z uvedeného spisu zároveň súd zistil, že konanie o rozvod manželstva bolo prerušené uznesením dňa 28.06.2021 na návrh obžalovaného a uznesením zo dňa 06.10.2021 bolo rozhodnuté o zastavení konania z dôvodu späťvzatia návrhu poškodenu.

Ďalej z výpovede poškodenej vyplýva, že deň po tom, ako oznámila obžalovanému, že podala tento druhý návrh na rozvod, vo večerných hodinách začali jeho opakované telefonáty, nadávky a vyhrážky, ktoré pokračovali aj na ďalší deň. Z obsahu spisu vyplýva, že v deň 18.02.2021 obžalovaný poškodenej telefonoval 36 krát, a následne dňa 19.02.2021 od 7,30 hod. do 9,40 hod uskutočnil 17 hovorov. Poškodená ďalej uviedla, že mala toho dosť, na chvíľku sa aj bála, čo spraví, a preto tie telefonáty aj dvíhala, a on dookola opakoval tie nadávky, stále dookola, že je kurva, piča, že on príde domov, že bude piť na slamku, že ju dokaličí. Poškodená síce uviedla, že necítila strach, resp. že cítila zlosť, ale toto jej vyjadrenie súd vyhodnotil ako nepravdepodobné so snahou s odstupom času pomôcť obžalovanému. Na hlavnom pojednávaní boli zároveň na návrh prokuratúry prečítané zápisnice o výsluchu poškodenej z prípravného konania, pričom k zápisnici zo dňa 23.02.2021 súd konštatuje, že bola vykonaná po začatí trestného stíhania vo veci, ale pred vznesením obvinenia obžalovanému, ktoré mu bolo uznesenie o vznesení obvinenia doručené toho istého dňa vo večerných hodinách, no až po predmetnom výsluchu poškodenej. S ohľadom na uvedené preto súd na obsah zápisnice neprihliadal, avšak prihliadal na vyjadrenia poškodenej k ďalšej prečítanej zápisnici z prípravného konania zo dňa 09.04.2021, v ktorom uviedla, že v týchto zápisniciach (zo dňa 23.02.2021 a dňa 09.04.2021) nevidí rozdiely, pričom prvý krát, keď išla vypovedať, strach mala a s odstupom času to teraz hodnotí ako skôr zlosť. Tejto verzii sa poškodená následne držala až do skončenia dokazovania, pričom sa snažila na seba „zobrať“ časť viny obžalovaného tým, že prezentovala seba ako spúšťač hádok a provokácií obžalovaného, čomu však súd neuveril, pričom v tomto ohľade poukazuje aj na závery znaleckých posudkov. Zároveň súd dodáva, že predmetom tohto konania nie je manželstvo obžalovaného a poškodenej ako také, a teda nie sú to všetky ich hádky počas spolužitia, aj keď samozrejme tieto vytvárajú dodatočný obraz o ich vzťahu, a rovnako nie je predmetom ani ich súčasný manželský život, ale predmetom je hádka - skutok v dňoch 18.02.-23.02.2021, o ktorom sa vedie toto trestné konanie. Je evidentné, že poškodená odo dňa jej výsluchu 09.04.2021 mala snahu meniť svoju výpoveď v prospech obžalovaného. Pri vyhodnocovaní výpovede poškodenej súd preto zohľadnil aj všeobecne známe situácie zo súdnej praxe pri konkrétnom trestnom čine podľa § 360 Trestného zákona, tzv. domáceho násillia, a teda že často dochádza k zmene výpovede poškodenej alebo svedka v prospech obžalovaného, zvlášť, pokiaľ je osoba poškodenej a obžalovaného v blízkom príbuzenskom pomere, pričom v danej trestnej veci ide o manželov. Dôvodom zmeny výpovede pritom býva citová alebo ekonomická závislosť na partnerovi, či psychologické alebo psychologické nastavenie osobnosti poškodenej po skutku, ktoré zapríčiňujú, že obeť s odstupom času na páchatela pozerá inak, bagatelizuje jeho konanie, vykresľuje ho v lepšom svetle, uchováva si v spomienkach len pozitívne udalosti a negatívne vytesňuje do úzadia, pričom dodatočne môže popierať jeho protiprávne konanie, aj keď sa predtým usilovala o jeho trestné stíhanie, a nakoniec samu seba i okolie presvedča, že skutok prebehlo inak.

V tomto súd poukazuje na znalecký posudok č. 6/2021 psychológa C. K. E. a jeho výsluch na hlavnom pojednávaní, z ktorých vyplýva, že znalec u poškodenej zistil správanie prevažne impulzívne s možnými agresívnymi prejavmi. Emočné prežívanie má charakter labilitu prejavujúce sa zvýšeným

napätím a anxiétou. Má zvýšený sklon prežívať a chápať všetko osobne. Poruchu jej vnímania nezistil. Jej vzťah s obžalovaným je poznamenaný množstvom konfliktných situácií, ktoré sa začali hromadiť, od kedy sa mu prestalo v práci dariť a po prevalení jeho pitia alkoholu. Poškodená o predmetných udalostiach rozpráva pomerne otvorene, bez zvýšenej latencie pri odpovedaní na otázky, bez zmien obsahu výpovede, ako aj bez nezrovnalostí. Tiež sebakriticky poukazuje na momenty, kde jej správanie mohlo byť vnímané ako provokácia z jej strany voči obžalovanému, ktoré vyúsťovali do apatie, resp. agresívneho správaniu. Jej úroveň špecifickej vierohodnosti považoval za dostačujúcu, aj napriek zvýšenému L-skóre.

K zvýšenému L-skóre (tzv. lži skóre) súd uvádza, že toto psychologické hodnotenie je len všeobecná charakteristika a vypovedá o tom, že sa osoba chce javiť v lepšom, žiaducejšom svetle, a teda má vplyv, resp. vypovedá o snahe a postoji osoby javiť sa v „lepšom svetle“ navonok, teda ide o všeobecné hodnotenie osobnosti znalecky skúmanej osoby, a nevypovedá o tom, či uvedená osoba klame alebo fabuluje prežité udalosti.

Znalec pri svojom výsluchu uviedol, že prežívanie a vnímanie poškodenej veľmi súvisí s jej aktuálnym stavom, v ktorom sa nachádza, a poškodená mala obavu z verbálnych útokov obžalovaného v tej situácii, v ktorej sa nachádzala, keď dostávala verbálny útok, ktorému verila a cítila sa byť priamo ohrozená v tej situácii. K prežívaniu strachu poškodenej tiež uviedol, že jej psychologické vyšetrenie bolo uskutočnené s časovým odstupom od skutku a bez pôsobenia faktorov ohrozenia, kde jej pocit aktuálneho ohrozenia klesol, a začala racionalizovať bez vplyvov týchto emócií, tzn. aj bez pocitu ohrozenia, čo je vlastne súčasťou štruktúry tej histriónskej osobnosti, ktorá prežíva prevažne len daný moment, ale veľmi rýchlo sa dokáže preorientovať k obsahu svojho prežívania.

Z uvedeného je preto možné vyvodiť záver, že poškodená zmenila svoju výpoveď jednak vedome, v snahe s premysleným a racionálnym úmyslom dodatočne napomôcť obžalovanému z dôvodu, že podaním trestného oznámenia sa snažila riešiť aktuálnu vzniknutú situáciu, s ktorou si nevedela rady, a jednak aj nevedome, z dôvodu svojich psychických predpokladov v súvislosti s emočným prežívaním danej situácie, ktoré vplyvom plynutia času odznelo, došlo k zoslabeniu emócií a preorientovala svoje prežívanie a spomienky tak, že sama uverila, že sa udalosť mohla odohrať aj inak. Z uvedených dôvodov preto súd vyhodnocoval výpoveď poškodenej najmä v kontexte jej vyjadrení k rozporom vo vyjadreniach a v kontexte výpovede priameho svedka vyhrážok zo strany obžalovaného, C. J..

Svedok C. J. vypovedal, že dňa 19.02.2023 počas spisovania trestného oznámenia s poškodenou jej obžalovaný opakovane a neustále telefonoval, pričom pri tomto výsluchu bol prítomný aj policajt C. J. H., a zástupca C. C. G. M.. Pamätal si na priebeh výsluchu i na skutočnosť, že obžalovaný sa poškodenej vyhrážal, pričom uviedol že na poškodenú si pamätá, pretože po celý čas plakala a bola vystrašená. Obhajoba síce spochybňuje dôveryhodnosť svedka, ale tento si na meno poškodenej a na udalosti v súvislosti s „chatkou na J.“ v pojednávacej miestnosti spomenul sám, čo jednoznačne spája svedka a jeho spomienky s osobou poškodenej a s obžalovaným, keďže táto skutočnosť je uvedená aj v zápisnici o trestnom oznámení. Svedok uviedol, že vyhrážky počul prostredníctvom hlasitého odposluchu, aj keď obsah vyhrážok si už nepamätal. Súd na návrh prokuratúry vykonal aj dôkaz prečítaním zápisnice o trestnom oznámení poškodenej (čl. 4 vyšetrovacieho spisu č. ORP-117/1-VYS-HE-21), avšak na tento ako taký nebolo možné prihliadnuť. S ohľadom však na vyjadrenie svedka C. J. k obsahu vyhrážok obžalovaného pri spisovaní tejto zápisnice, ktorý odkázal na jej obsah, súd prihliadol len na časť trestného oznámenia, ktorá je identická aj v samotnej skutkovej vete obžaloby a obsahuje slová „bude jesť cez slamku, že ju dokaličí, že sa nebude vedieť najesť, že jej vybijie všetky zuby a nebude mať s čím jesť.“, čo korešponduje aj s výpoveďou poškodenej.

Zo záveru znaleckého posudku č. 31/2021 psychiatra C. N. K. vyplýva, že osobnosť obžalovaného je neurolabilná, egocentrická s presadzovaním vlastných názorov a záujmov, v záťažii iritabilná s impulzívnou reaktivitou a emočne nestabilná, pričom obžalovaný má osvojené nevhodné vzorce správania s agresívnym reagovaním na nesúhlas. Nedostatok empatie sa u obžalovaného prejavuje v tendencii k agresívnemu reagovaniu v konfliktných či frustrujúcich situáciách. Ďalej u obžalovaného bola zistená nestabilná porucha osobnosti impulzívneho typu a ak znalec vzal k úvahy sklony k impulzivite je možné pripustiť zníženie jeho ovládacích schopností nepodstatnou mierou. Obžalovaný je však schopný chápať zmysel trestného konania. Pri konštatovanej poruche osobnosti ide o trvalú negatívnu povahovú osobnostnú odchýlku, ktorú nie je možné zmeniť medicínskymi prostriedkami, avšak môže

užívať lieky na tlmenie afektívneho náboja. Súd dodáva, že o uvedených skutočnostiach vypovedá aj počet telefonických hovorov, ktoré obžalovaný uskutočnil v deň 18.02.2021, kedy poškodenej telefonoval 36 krát, a následne dňa 19.02.2021 od 7,30 hod. do 9,40 hod uskutočnil 17 hovorov, čo nie je možné považovať za bežné chovanie, čiže vo vypätých situáciách obžalovaný stupňuje svoje správanie v negatívnom zmysle, a teda v prípade obžalovaného nejde len o jednorazový exces, ale o opakujúce sa správanie, čo vyplýva aj z vykonaného dokazovania.

Zo záveru znaleckého posudku č. 35/2021 psychiatra C. C. L. vyplýva, že tento nezistil duševnú chorobu či poruchu u poškodenej, je schopná chápať zmysel trestného konania a nezistil ani posttraumatickú stresovú poruchu.

Zo záveru znaleckého posudku č. 5/2021 psychológa C. K. E. vyplýva, že znalec u obžalovaného zistil v procese myslenia schopnosť detailizovať ako znak konfliktného typu, ktorý sa rýchle urazí. V správaní má tendenciu kontrolovať druhých, manipulovať s nimi. Správanie je impulzívne. Prispôsobivosť je síce úspešná, ale sprevádzaná konfliktami. Emocné prežívanie má charakter lability. Má tendenciu okamžite sa uraziť, okamžite útočiť. Opisuje sa skôr ako obeť. Má zníženú objektivitu a náhľad na svoje správanie. Obžalovaný sa svoje výbuchy snaží racionalizovať, opisuje sa ako obeť, ktorá si konanie manželky nezaslúži. Tiež sa prejavuje s tendenciami k uhybaniu a rezervovanosti, k predstieraniu. Tvrdeniu nasvedčuje fakt, že verbálne a agresívne sa prejavil, kde na jednej strane pripúšťa, že sa skutok mohol stať, ale na druhej strane si ho vraj nie je vedomý, lebo si naňho nepamätá. U obžalovaného nie je fyzická agresivita charakteristickou črtou, v myslení u neho nezaznamenal zvýšené násilné ideácie. V afektívnych situáciách, ktoré majú silný emočný náboj, má zvýšenú tendenciu sa prejavíť agresiou, avšak zvýšený je predpoklad k vyjadreniu verbálnej agresie. Znalec sa na základe toho priklonil k predpokladu, že skutok zodpovedá osobnosti páchatel'a obžalovaného. Osobnosť obžalovaného vníma ako subjektivisticky nastavenú, preto považuje jeho vierohodnosť výpovede za oslabenú.

Vzhľadom na vyššie uvedené a v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania súd preto dospel k záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil skutkovú podstatu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, a preto skutok, ktorý je predmetom obžaloby Okresnej prokuratúry Humenné č.k. Pv 144/21/7702-38 zo dňa 14.06.2021, doručenej Okresnému súdu Humenné dňa 15.06.2021, vedenej pod sp. zn. 13T/22/2021, kvalifikoval podľa tohto zákonného ustanovenia tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia. K takémuto rozhodnutiu súd dospel po dôkladnej úvahe, v rámci ktorej zohľadnil výpovede poškodenej, svedkov, znalcov a závery ich znaleckých posudkov, ale aj okolnosti vedúce k spáchaniu skutku, trestnú minulosť a charakteristiku obžalovaného svedčiacie o jeho sklone k neadekvátnemu správaniu sa pri riešení konfliktov, najmä po požití alkoholu, od ktorého bol závislý. Nemožno sa stotožniť s názorom obhajcu obžalovaného, že u poškodenej nemohla vzniknúť dôvodná obava o život v čase podania trestného oznámenia. Súd nemá dôvod pochybovať o vierohodnosti výpovede poškodenej, ktorú potvrdzuje aj výpoveď svedka C. J., a už vôbec nie o záveroch znalcov, najmä znalca C. K. E., podľa ktorého poškodená mala obavy z vyhrážok obžalovaného.

Prihliadnuc na ustálený skutkový stav sa súd stotožnil s tým, že obžalovanému ako trestne zodpovednému páchatel'ovi, ktorý má viac ako 14 rokov a v čase spáchania skutku nebol nepríčetný, teda ako všeobecnému subjektu trestného činu, bolo nepochybne preukázané vyššie uvedené protiprávne konanie, ktorým naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, po objektívnej stránke, v tom že odo dňa 18.02.2021 v čase od 17.00 hodiny až do dňa 23.02.2021 sa opakovane telefonicky z telefónneho čísla XXXX XXX XXX vyhrážal poškodenej so slovami, že "potom čo príde do mesta F. z Českej republiky, bude jesť cez slamku, že ju dokaličí, že sa nebude vedieť najesť, že jej vybijie všetky zuby a nebude mať s čím jesť", čím u nej vzbudil dôvodnú obavu o život a zdravie. Konaním obžalovaného bol porušený objekt trestného činu (prečinu), ktorým je ochrana pokojného (občianskeho) spolunažívania pred jeho hrubým narušením. Konaním obžalovaného bola rovnako naplnená aj subjektívna stránka trestného činu, ktorá pri danom trestnom čine vyžaduje úmysel, pričom súd dospel k záveru, že v danom prípade bol preukázaný priamy úmysel obžalovaného, a to nervozitou vyvolanou práve podaným návrhom na rozvod manželstva poškodenou, ako je už uvedené vyššie. V prípade výskytu takého konania nastupuje sankcionovanie prostriedkami trestného práva.

Trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti), a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Individuálna prevencia teda spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odrazenie ostatných, potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest je protiprávne a nežiaduce. Varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Pri takto charakterizovanom účele trestu, vzhľadom na to, že ukladanie trestov má nielen individuálny, ale aj generálny preventívny charakter, dospel súd k záveru, že spoločnosť musí vedieť, že za takéto konanie, ktorého sa dopustil obžalovaný, a ktorým porušil autorské právo, musí byť ako páchatel spravodlivo potrestaný.

Pri zisťovaní osobných pomerov obžalovaný uviedol, že je zamestnaný. Finančné pomery sú priemerné, normálne, v čistom zarobí asi 700-750,- Eur mesačne, ale tento príjem bol v skúšobnej dobe, ktorá mu už skončila, takže príjem pôjde hore. Je stále ženatý, má dve dospelé deti, samostatné. Nepoberá žiadny dôchodok.

Zo správy C. F. zo dňa 26.07.2023 vyplýva, že obžalovaný je ženatý, má 2 zaopatrené deti, údajne pracuje. Je pokojnej povahy a v mieste trvalého bydliska má dobrú povesť. Mestská polícia eviduje 1 priestupok v roku 2015 za čo mu bola uložená bloková pokuta 10,- Eur, ktorú uhradil.

Zo správy mediačného a probačného úradníka K. P. B. z Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 03.07.2023 vyplýva, že obžalovaný od 17.06.2021 intenzívne spolupracuje s probačným a mediačným úradníkom, uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok dodržiava, čo preukazuje výsledkovým listom laboratória v Stropkove. Dňa 09.02.2022 probačný a mediačný úradník prevzal od obžalovaného zverenú technickú prostriedky po zrušení obmedzenia. Obžalovaný dodržiaval stanovené termíny, pravidelne 1x mesačne sa dostavoval na súd.

Z lustrácie v rezorte Generálnej prokuratúry SR zo dňa 16.08.2023 súd zistil, že obžalovaný má 2 záznamy vedené pod so sp. zn. 13T/129/2019 a 13T/22/2021.

Z odpisu registra trestov Generálnej prokuratúry SR zo dňa 16.03.2023 súd zistil, že obžalovaný má jeden záznam v registri trestov, kde rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 16.12.2019, sp. zn. 13T/129/2019, právoplatným a vykonateľným dňa 16.12.2019, bol odsúdený za trestný čin podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody podmienene na 2 roky so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky do 17.12.2022, a zároveň mu bol uložený trest prepadnutia vecí a ochranné liečenie protialkoholické ambulantnou formou.

V odpovedi na lustráciu v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov nemá obžalovaný žiadny záznam.

Súd pri rozhodovaní o uložení druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona, pričom zohľadnil najmä spôsob spáchania skutku a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ale aj samotnú osobu páchatela, jeho pomery, či možnosti jeho nápravy a zároveň podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadal na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 36 pís. l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel, bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Pri posudzovaní povahy spáchaného trestného činu obžalovaným, s prihliadnutím na druh a význam porušeného záujmu chráneného trestným zákonom, na konanie charakterizujúce objektívnu stránku prečinu a formu zavinenia, súd dospel k záveru, že v danom prípade nejde o typovo závažnú trestnú

činnosť. Pri žalovanom trestnom čine podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona je v osobitnej časti zákona stanovená sadzba trestu odňatia slobody na šesť mesiacov až tri roky. Súd obžalovanému uznal jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, a to že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval s dodatkom, že túto poľahčujúcu okolnosť mu súd priznal s ohľadom na jeho postoj ku skutku počas celého trestného konania, kedy opakovane a úprimne vyjadroval ľútosť nad svojim správaním a slovami adresovanými poškodenej, aj keď k úplnému priznaniu obžalovaného v tomto konaní nedošlo. Súd však zistil aj jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Súd v prípade obžalovaného na základe vykonaného dokazovania a príslušných zákonných ustanovení zistil, že obžalovaný predmetný skutok spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/129/2019, ktoré v čase rozhodovania a ukladania trestu nebolo zahladené.

V súlade so zásadou individualizácie trestu súd zisťoval okolnosti prípadu a pomery páchatel'a, ktoré starostlivo a dôkladne zvážil, ako aj okolnosti rozhodné pre posúdenie možnosti nápravy páchatel'a, bral do úvahy jeho doterajšie správanie, príčiny, ktoré viedli k spáchaniu trestného činu, prostredie v ktorom žije a či sa v minulosti už dopustil takého protiprávneho konania.

Po zvážení všetkých okolností rozhodných pre posúdenie možnosti nápravy obžalovaného, berúc do úvahy príčiny, ktoré viedli k spáchaniu trestného činu, toho či sa v minulosti už dopustil takého, či iného protiprávneho konania, ako aj prostredie, v ktorom žije, súd dospel k záveru, že pre dosiahnutie účelu trestu predpokladaného v § 34 ods. 1 Trestného zákona, ktorým je primárne prevýchova páchatel'a a ochrana spoločnosti pred ním, nie je v danom prípade nevyhnutné uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, a pre dosiahnutie účelu trestu je postačujúce aj uloženie trestu povinnej práce s poukazom na § 54 Trestného zákona. Obžalovaný pri svojom výsluchu dňa 24.02.2023 vyslovil súhlas s prípadným uložením trestu povinnej práce (čl. 30). V prejednávanej veci poukazujúc na osobné pomery obžalovaného, mal súd za preukázané, že obžalovaný žije usporiadaným rodinným životom, je zamestnaný a je schopný riadneho výkonu uloženého trestu povinnej práce. Jeho prevýchova už čiastočne nastala, s poškodenou naďalej spolu žijú v manželskom zväzku a z vyjadrenia oboch vyplýva, že ich vzťah je t. č. harmonický a bezproblémový, obžalovaný viac nepožíva alkoholické nápoje, a preto ďalšia jeho náprava je vysoko pravdepodobná aj bez trestu spojeného s odňatím osobnej slobody. Opätovne s poukazom na konanie a postoj obžalovaného v žalovanej trestnej veci a jeho úprimné oľutovanie, súd dospel k záveru, že by uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v zmysle návrhu Okresnej prokuratúry Humenné v rámci záverečnej reči bolo neprimerane prísne. Podľa názoru súdu účel trestu, bude dosiahnutý aj bez uloženia trestu odňatia osobnej slobody a to uložením alternatívneho trestu. Pri úvahách o alternatívnych druhoch trestu, súd dospel k záveru, že by neviedli k dosiahnutiu účelu trestu tak, ako práve uložený trest povinnej práce.

Podľa § 54 Trestného zákona, trest povinnej práce môže súd uložiť so súhlasom páchatel'a vo výmere od 40 do 300 hodín, ak ho odsudzuje za prečin, za ktorý zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody, ktorého horná hranica sadzby trestu odňatia slobody nepresahuje päť rokov.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd preto obžalovanému uložil trest povinnej práce v polovici výmery určenej zákonom, a to vo výmere 150 (jednostopäťdesiat) hodín. Výmera uloženého trestu je podľa názoru súdu dostačujúca na zabezpečenie nápravy obžalovaného a ochrany spoločnosti, a je rovnako dostačujúca na zabezpečenie účelu trestu. Súd trest považuje za primeraný a spravodlivý.

Vo vzťahu k nároku na náhradu škody súd uvádza, že poškodená G. B. sa s nárokom na náhradu škody k trestnému konaniu do skončenia vyšetrovania nepripojila a náhradu škody nežiadala. Z uvedeného dôvodu preto súd o nároku na náhradu škody nerozhodoval.

Podľa názoru súdu, ktorý sa riadil ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku, bolo dostatočne vysvetlené a zhodnotené vykonané dokazovanie, súd vyslovil svoje úvahy, ku ktorým dospel, a na základe ktorých uznal obžalovaného za vinného, pretože má zato, že obžalovaný naplnil všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu a bolo dostatočne, bez rozumných pochybností preukázané, že ich spáchal obžalovaný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Humenné. Odvolanie má odkladný účinok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému, ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie. Orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately plynie lehota samostatne. Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.